

[Estrup]

re, at det har uheldige virkninger de steder, hvor vi ikke har boligreguleringslovens regler gældende. Hvis det faktisk viser sig, at vi ikke kan konstatere større huslejestigninger i de pågældende områder, hvorfor skulle vi dog så have hele den administrative proces ind i billedet? Jeg kan ikke se, at der er noget som helst formål i det. Jeg synes tværtimod, at det må være noget, vi alle stræber efter, at have så få regler som muligt og kun regler, som vi ved der er brug for.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må sige til hr. Estrup, at problemet er, at udlejere i regulerede kommuner og udlejere i uregulerede kommuner handler på samme måde og udsætter lejerne for huslejestigninger, som lejerne skal have adgang til at reagere på. Heri er der for så vidt ingen forskel mellem de regulerede og de uregulerede kommuner. Forskellen er kun, at i nogle kommuner er lejerne dårligere stillet end i andre kommuner, og det er ikke rimeligt. Det er simpelt hen det, sagen drejer sig om. Når hr. Estrup påpeger, at det skulle give en vanskeligere administration, må jeg sige, at det da giver en forenkling af tingene, fordi lejerne slipper for at skulle igennem det tunge apparat, som boligretten er.

Må jeg sige til hr. Estrup med hensyn til dette med konkurrerende beboerforeninger, at det jo er beboermødet, hvor alle har ret til at deltage, som afgør, om det kan overlades til en beboerforening at udgøre beboerrepræsentationen. Det er beslutninger, der træffes på beboermødet, og beboermødet er den øverste instans i denne struktur. Derfor vil den konflikt, hr. Estrup peger på, ikke være reel; hvis den bliver reel, løses den jo af beboermødet.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hr. Estrup for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Blot den ene ting til spørgsmålet om boligreguleringslovens bestemmelser: jeg synes, hr. Albrechtsen gør sig skyldig i den fejltagelse, at han alene ser dette som et administrativt spørgsmål ud fra lejernes synspunkt.

Der er dog i det hele taget et spørgsmål om, hvordan apparatet fungerer. Jeg kan ikke se, at det kan være lettere at indføre huslejenævn og hele den proces for samfundet som helhed, og det synes jeg også er væsentligt i denne sammenhæng.

Boligministeren (Bollmann):

Det var fru Ruth Olsen, der talte om kaos på lejelovgivningsområdet. Jeg mener ikke, at denne regering behøver at tage ansvaret for, at der er kaos på lejelovsområdet. Jeg har nok den opfattelse, at vi trænger til en forenkling. Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke i dag har sagt, hvad flere har citeret mig for, nemlig en sammenskrivning. Det ord har jeg ikke nævnt. Om det bliver en sammenskrivning eller hvad, skal jeg ikke kunne sige i dag, men for at der ikke skal være tvivl, vil jeg gentage, at jeg har bedt de to organisationer om at gå sammen, og jeg ved, at de taler sammen. Derefter må vi se på det udspil, der kommer, og vi må foretage nogle overvejelser i regeringen. Derefter får vi rig lejlighed til at debattere det i salen, når der er udarbejdet et lovforslag eller to.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Fru Ruth Olsen undrede sig over, at der skulle være forskelle ude over landet. Hvorfor skulle der egentlig være noget mærkeligt i det? Det er kommunerne selv, der skal have lov til at bestemme. Fru Ruth Olsen nævnte også nogle tilfældige grænser. Jeg tror ikke, de er så tilfældige, for det er jo kommunegrænserne.

Hr. Albrechtsen mener, at lejerne overalt skal have ret til en afgørelse fra et huslejenævn, men lejerne i de boliger, vi taler om, kan jo også stemme til kommunalbestyrelsen, der igen er afgørende for, om der skal oprettes et huslejenævn eller ej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):